

ОРЛИН КРУМОВ

МЕЧТАТЕЛ

chitanka.info

Някой ме чака зад ъгъла. Стоя и си мисля кой ли може да бъде.

Ако е лош човек? Ще ми извие ръката, ще ме чукне по тила, а после ще прибере парите ми. Бръкнах в джоба си и дълго броих стотинките. Няма страшно — за толкова пари, онзи няма да си цапа ръцете.

Помислих. Може да е добър човек. Ще ме прегърне, ще разроши косите ми, може и да ме целуне. Нее... Няма да ме целуне, освен ако дъщеря му е за женене, а аз съм единственият ѝ кандидат.

Но аз не съм кандидат, дори кандидат на науките не съм.

Избърсах изпотения си врат. Времето си минава, слънцето напича, а онзи все чака. Или, може би, аз чакам. Какво?

Печеливш билет от лотарията? Защо билет, направо чек за петдесет хиляди! Изведнъж се оказва, че някой задокеански чичо се е поминал и ми е завещал всичко... Светът става мой! Коли, блондинки, нощи на Лазурния бряг, пухкави облаци...

А, задрямал съм. Нямам роднини зад океана. Друго ще е. Диплома от Университета? Научна титла? Съгласен съм и на апартамент.

Дали пък не е любовта?

Не, любов изобщо няма. Виж, красиви девойки се намират, но те рядко стоят по ъглите, когато навън прехвърча сняг.

Тогава, кой ме чака, какво? Директорско кресло, харем, среща с извънземна цивилизация?

Да си кажа честно, съгласен съм и на една пенсийка...

Така де, докато стоях и се чудих, годинките си отидоха.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.